

ПРОГРАМА ЗА РАЗВИТИЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА СЕКЦИЯ МОЛЕКУЛЯРНА ИМУНОЛОГИЯ 2022-2026

Основните приоритети за развитие и управление на секцията са следните:

1. Привличане на висококвалифицирани млади **специалисти**; създаване на условия за изграждането и повишаването на квалификацията им чрез участие в **докторантски програми**; както и създаването на всички условия (материални и научни) за задържането им в института
2. Изработване на **научна програма на секцията**, която да е конкурентноспособна при кандидатстването в различни конкурси за финансиране на изследователски проекти
3. Участие в обявени конкурси за проекти за **финансиране на изследователска и приложна дейност** на национално и европейско ниво
4. Поддържане на съществуващите и изграждане на нови **партньорства** на национално и международно ниво
5. Активно предлагане на научно-приложни технологии на външни за института организации с цел привличане на средства

(1) Основен приоритет в развитието на секцията през следващите години ще бъде привличане, обучение и квалифициране на студенти и докторанти. Към момента структурата на секцията не е пирамидална – оптималната структура според мен е към всеки хабилитиран учен да работят 2 или 3 пост докторанти, които на свой ред да ръководят поне по един докторант, дипломант или специалист. Това предполага функционално разпределение на задачите по различни проекти и задачи, както и изпълнение на съответните задачи от учени с подходяща квалификация. Недостига на млади колеги, отлива на дипломанти и студенти поради ограниченията през последните две години, липсата на кръжочници поради основно онлайн обучението съвсем наруши нормалния ритъм на работа и се налага хабилитирани колеги да поемат натоварването на всякакъв род нетипични задачи като подготовка на автоклав и дестилирана вода например, което им отнема от времето за специфични дейности като подготовка на проекти и статии. Абсолютен приоритет е структуриране на дейностите, като се привлекат достатъчно за изпълнението на текущите проекти и задачи млади специалисти – докторанти и студенти. Напълно съзнавам, че статута на редовен докторант не предполага отдаденост на научната работа, поради размер на стипендията несъвместим с потребностите на живота в София. Еднократната компенсация след положителна атестация е крачка е тази посока, но не е достатъчна и навременна веднъж в годината, защото въпреки нея на докторантите им се налага да работят на друго място, което разпокъсва времето и усилията им и прави невъзможно фокусирането им в експериментите. Много често се налага научния ръководител да довършва сам експеримента, защото докторанта е на друга работа от 16 часа. Изграждането и задържането на учени ще ни позволи да изградим един функционален екип, което е основно изискване за бъдещо развитие, с не по-малка тежест от базата и финансирането. Мултидисциплинарната подготовка на специалисти с различен профил –